

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur

E-mail: devollelading@rodemorgen.nl

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens in de vier weken
lezen over de klassenstrijd in
Nederland en andere landen?
Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement
(drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

**Invullen, uitknippen en op-
sturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam**

Steunprijs € 0,20

Het kan anders!
Stop de ontslagen!

Eerder dit jaar besloot Steinweg-dochter RST 80 jaarcontracten niet te verlengen. Nu heeft ook Steinweg-dochter Uniport besloten 50 jaarcontracten niet te verlengen. Na de SHB-ers en de uitzendkrachten vliegen nu links en rechts collega's met een jaarcontract op straat. Zo worden de lasten van de crisis op de havenarbeiders afgewenteld. De directies spreken over het teruglopen van ladingaanbod en de noodzaak in de kosten te snijden. Bondsbestuurders gooien de handen in de lucht. 'Het kan niet anders', zeggen ze. Havenarbeiders mogen zich bij de bond laten registreren en als het in de toekomst beter gaat, dan zal de haven-

bedrijven gevraagd worden de ontslagen havenarbeiders als eersten aan te nemen. Een hopeloos perspectief.

In 1984 ging het havenbedrijf Rotterdam Terminal failliet. Ook toen was er crisis, ook toen zeiden de directies dat het niet anders kon dan dat er ontslagen moesten vallen. Er volgden weken van vakbondsacties tegen de ontslagen. Werkonderbrekingen, demonstraties en manifestaties. De directies wilden niet toegeven, waarom moesten zij opdraaien voor het faillissement van een ander bedrijf? De minister bemoeide zich er mee en de burgemeester ook. Arbeiders in heel Nederland leefden mee

met de strijd. Uiteindelijk viel er geen enkel ontslag. In deze Volle Lading staat ook een artikel over de strijd tegen ontslagen van uitzendkrachten bij Volkswagen in Duitsland. De ervaring in hun strijd leert dat ook in de crisis met succes tegen ontslagen kan worden gevochten.

Er staan twee belangen tegenover elkaar die niet met elkaar verzoend kunnen worden: de belangen van de arbeiders bij werk en inkomen, bij banen voor jongeren – tegenover de belangen van de kapitalisten bij een zo hoog mogelijke winst, bij het zo ver mogelijk snijden in de kosten. Het zijn de belangen van de werkers tegenover de profiteurs, van de armen tegenover de graaiers. Zonder strijd blijft de baas de baas. Zonder strijd vliegen de collega's op straat. Het begint met de uitzendkrachten en de jaarcontracten, maar daarna zijn ook de collega's met een vast contract aan de beurt. Voor werkende mensen deugt het kapitalisme niet.

Het registreren van ontslagen havenarbeiders degradeert de havenarbeiders tot bedelaars. Het is de hoogste tijd om de strijd aan te binden met de ontslagen. Wie daarover mee wil praten is van harte welkom

op de redactie van de Volle Lading:

**woensdag 27 mei 2009
om 20.00 uur
op het bureau van de Rode
Morgen: Cronjéstraat 41
te Rotterdam**

Jong en oud, inhuur, jaarcontractant of vaste, werkend of werkloos, elke havenarbeider is welkom. Alleen door de zaak samen aan te pakken, kan gevochten worden tegen de afwenteling van de crisis op de ruggen van de werkende mensen.

- De koopkracht van werkers en gepensioneerden omhoog, in plaats van omhoog!
- Gelijk loon voor gelijk werk voor vasten en inhuur, voor jong en oud, in plaats van verdeel en heers!
- Strijd voor behoud van elke arbeidsplaats, in plaats van mensen dumpen in banenpools en mobiliteitscentra!
- 30-uren werkweek op kosten van de monopoliebedrijven, in plaats van deeltijd-WW!
- Vaste banen in plaats van tijdelijke contracten!
- Pensioen op 60 jaar, in plaats van 67!

Stefan Engel spreekt in Rotterdam over:

***'De kapitalistische
economische wereldcrisis –
en het socialistisch alternatief'***

Hoe gaat de wereldcrisis zich verder ontwikkelen? Wat gebeurt er met je baan en je inkomen? Slagen de regeringen er in om de crisislasten zonder meer op de rug van de werkende bevolking af te wentelen? Bieden 'sociale akkoorden' tussen 'sociale partners' soelaas? Welke koers kiest de georganiseerde arbeidersbeweging: inbinden of offensief strijden? Welk perspectief bieden de marxisten-leninisten?

Over al deze vragen en meer spreekt op maandag 11 mei in Rotterdam Stefan Engel, voorzitter van de Marxistisch-Leninistische Partij van Duitsland (en de grootste ML-partij in Europa). De rede wordt in het Duits gehouden, dus: 'Die kapitalistische Weltwirtschaftskrise - und die sozialistische Alternative', maar de Rode Morgen verzorgt de vertaling van de rede en van de aansluitende discussie.

Maandagavond 11 mei

aanvang **20.00 uur** (zaal open om 19.30uur)

in het **Alevitisch Cultureel Centrum
Vijverhofstraat 27 - Rotterdam**

Voor meer info:

bel 010-4199054 of mail: info@rodemorgen.nl

(Vervolg van pagina 6)

strijd van de mensen in Nederland en Latijns-Amerika. De feestelijke bijeenkomst werd afgesloten door de kleurrijke Alevitische dansgroep van AC-CR, die de toeschouwers letterlijk in beweging bracht. De 1 mei-activiteiten zijn geor-

ganiseerd door het Rotterdams 1 mei-Comité, dat dit jaar bestaat uit veertien organisaties.

In Amsterdam was 's middags een 1 mei-manifestatie op het Beursplein, in Breda 's avonds een kleine demonstratie in de binnenstad.

1 mei demonstratie Rotterdam groot succes

De 1 mei viering in Rotterdam was dit jaar een groot succes. Achthonderd mensen demonstreerden enthousiast op de Internationale Dag van de Arbeiders door Rotterdam. De demonstranten verzamelden zich voor het stadhuis. Daar werd een toespraak gehouden namens het Rotterdams 1 mei-Comité en de Internationale gezongen in vele talen. Daaronder ook Duits. Kameraden van de MLPD uit de Duitse stad Duisburg waren naar Rotterdam gekomen uit solidariteit met de Rode Morgen, die actief bij de organisatie van deze 1 meiviering betrokken is. Daarna trok de stoet door de binnenstad. Vanwege koopavond waren er vele omstanders. Die zagen een vrolijke stoet. De vele rode vlaggen en spandoeken schitterden in de avondzon. Op het kopspandoek stond de hoofdleuze voor 2009: *'Kapitalisme is crisis - Voor solidariteit en socialisme!'* Vele eisen stonden op spandoeken en werden geroepen, zoals: *'Laat de rijken de crisis betalen! Lonen en uitkeringen omhoog! Van Arbeiderslonen moet je kunnen wonen! Nederlandse troepen weg uit Afghanistan!'* en: *'1 mei strijddag, 1 mei vrij!'*

De demonstratie eindigde op het Schouwburgplein. Daar waren stands met boeken, brochures, cd's, handwerk, kunst en heerlijke hapjes. Het feestprogramma begon met de cultuurgroep Rotterdams Rood. Die brengt met liederen enthousiast naar voren, dat het socialisme geen droom is, maar een toekomst die bevochten kan worden. De zangeres Ellen van Eijk zong over de

(Vervolg op pagina 7)

'Nee' bij TNT een opsteker voor alle arbeiders

Per 1 april is de briefbezorging tot 50 gram in Nederland 'geliberaliseerd' – vrij voor bedrijven om te concurreren. Een verdere stap in de privatisering van de postmarkt. De sprongwijze stijging van de uitbuiting in de afgelopen vijftien jaar heeft tot een vloedgolf aan kapitaal geleid dat over de wereld klotst, op zoek naar investeringen met maximaal rendement. Deze zoektocht heeft geleid tot een golf van privatiseringen van publieke voorzieningen en staatsondernemingen. Uit het vroegere staatsbedrijf PTT kwamen de monopoliebedrijven KPN en TNT voort. *"Het is goed mogelijk dat de beoogde loonroof door TNT als doel heeft om een groot aandeel bij British Mail te bekostigen"*, aldus leden van de ABVAKABO op een Amsterdamse vakbondsbijeenkomst. TNT raakt het monopolie kwijt op de briefbezorging tot 50 gram en gaat daardoor in verhevigde concurrentie met bedrijven als VSP, Sandd en Selectmail. Deze bedrijven betalen de postbezorgers onder het minimumloon. De arbeidstijden worden bij TNT soms opgevoerd tot 12 uren per dag. De jacht op maximale winst is de reden voor de aanval van TNT op de lonen. Een loondaling die door de vakbondsleden bij TNT in drie referenda met overgrote meerderheid is afgewezen. Een opsteker voor alle arbeiders in Nederland!

Vorig jaar dreigde het concern met een loondaling van 25%. Estafettetstakingen in de sorteercentra waren het antwoord van de werkers. Een loonstijging van 3,5% werd afgedwongen. Ook nu staan het sein op groen voor acties, om de dreiging met verlies van elfduizend arbeidsplaatsen bij TNT een halt toe te roepen. Het is positief dat de meerderheid van de postbestellers, postbezorgers en de sorteersers bij de postorderbedrijven zich niet hebben laten intimideren. Het is nu zaak om de organisatie van de strijd voor offensieve eisen zelf in eigen hand te nemen. Door de organisatie van het personeel bij TNT te verstevigen. Door de vakbondsmacht volledig te ontplooiën. Door solidariteit te vragen van collega's in andere sectoren. Door een landelijke poststaking voor te bereiden.

**Voor een 30-uren werkweek met behoud van loon!
Strijd voor behoud van ieder arbeidsplaats!
Gelijk loon voor gelijk werk, wereldwijd!**

VW: 'Niet zonder m'n collega's!'

Automobielarbeiders die als uitzendkracht in de Volkswagen-fabrieken in Hannover werken, weigeren zich te laten dumpen. Ook in Duitsland sturen de bedrijven uitzendkrachten als eerste weg. Dat vinden ze gemakkelijk – er is geen toestemming of opzegtermijn nodig – en goedkoop, omdat er meestal ook geen sociaal plan aan te pas komt. Daarom deelde de directie van de VW-fabriek in de Duitse stad Hannover in maart mee, dat 215 uitzendkrachten van bureau WOB – feitelijk eigendom van VW zelf – na de 31ste niet meer hoefden te komen. De bureaucratische top van vakbond en OR maakten weinig bezwaar.

De mensen zelf pikten het echter niet. Zij werken al jaren bij VW en beginnen een protest met een kamp pal naast het fabrieksterrein. Een aantal van hen gaat in hongerstaking. Hun actie krijgt veel solidariteit van (kader)leden van de vakbond bij VW zelf, van andere werkende mensen, van progressieve organisaties. Die

komen op bezoek, brengen eten en drinken mee en gaan daarna op hun bedrijf en in hun buurt de discussie aan over de strijd van de uitzendkrachten. Ook de regionale omroep en progressieve kranten doen verslag. De VW-directie voelt zich hierdoor gedwongen toe te geven en biedt ruim 90 van de werkers een contract voor drie maanden aan in de VW-fabriek in Wolfsburg, 80 kilometer verderop. De rest van de collega's krijgt geen aanbod, of een baantje in een fabriek honderden kilometers verderop en tegen een veel lager loon. Daarom gaat de protestactie gewoon door, want iedereen heeft recht op behoorlijk betaald werk.

Ook collega's met een uitzend- of tijdelijk contract hoeven zich dus niet bij ontslag neer te leggen. Met goed georganiseerde strijd en solidariteit tussen vasten en uitzendwerkers – tussen collega's, waar ze ook werkzaam zijn – kunnen ook in crisistijd 'onmogelijke' eisen worden binnengehaald.

De keuze: Afwenteling crisislasten ondergaan, of de strijd organiseren

Economische crises zijn in het kapitalisme een steeds weer terugkerend verschijnsel, veroorzaakt door de jacht op maximale winst van de monopoliebedrijven. De vraag is: op wiens rug wordt de crisis afgewenteld? Dat is een strijd tussen arbeid en kapitaal. Daar kunnen arbeiders en kapitalisten niet gezamenlijk optrekken. Dat kan je niet samen te lijf gaan. De belangen staan in deze kwestie tegenover elkaar. Óf de regering wordt gedwongen de voorzieningen voor de werkende mensen op peil te houden, óf ze gaat door met de monopoliebedrijven miljarden toe te stoppen. Óf een bedrijf reorganiseert en ontslaat en betaalt lagere lonen, óf het bedrijf moet winst inleveren. Zo staat de kwestie.

Het sociaal akkoord weerspiegelt de belangen van het monopoliekapitaal. De miljardensteun aan de banken is kritiekloos door de bondstop geaccepteerd. Verder worden onder het mom van investeren in werkgelegenheid en duurzaam-

heid opnieuw miljarden aan de bedrijven toegespeeld. De overheidsfinanciën zijn nu totaal uit het lood en de werkende mensen zouden daar nog tientallen jaren voor op moeten draaien, want monopoliebedrijven betalen vrijwel geen belasting.

Protest is nodig

Waarom zouden we sociale onrust moeten vrezen? In landen als Frankrijk, Griekenland en Italië gaan de werkers massaal de straat op om eisen te stellen, tegen de werkloosheid en aantasting van de koopkracht. De vakbonden zijn opgericht als strijdorganisaties voor de belangen van de werkende mensen. Op de werkvloer kunnen actieve arbeiders dat vakbondswerk elke dag oppakken, in strijd met het reformisme van de top. Pure noodzaak, want al snel zal blijken dat dit akkoord niets te maken heeft met het verdedigen van werkgelegenheid, koopkracht of AOW.